

Göçmen Krizi: İnsanlığın Komünist Devrime İhtiyacı Var!

22.10.2015 • Göçmen Sorunu, Güncel Müdahaleler • Yeni Komünizm

Akdeniz'in dalgalarının ve tehlikeli yollarının savaşın darmadağın ettiği, sefil ve ezilen kitleleri yutmaması için, yolda hayatta kalan göçmenlerin polis coplarıyla, dikenli tellerle, hapishanelerle ve kamplarla karşılanmaması için, binlerce göçmen kadının uluslararası seks köleliği şebekelerinin kurbanı olmaması için, halkın evlerinin, işlerinin, varlığının ve geleceğinin emperyalist, ulusal ve dinsel savaşların ateşinde yanmaması için, kapitalist sistem bir bütün olarak, bütün sömürücü üretim ilişkileri ve baskıcı toplumsal ilişkileriyle, bütün eski ve gerici kurumları ve düşüncesiyle yok edilmesi gerekir. Dünyanın çehresinin bütün bu karanlıktan ve çöplükten temizlenmesi için güç yoluyla gerçekleşecek bir toplumsal devrimden başka bir yol yoktur. Çalışan ve ezilen milyarlarca kadının ve erkeğin katılımıyla yeni bir dünya, ancak bu dünyanın yıkıntıları üzerinde kurulabilir. Bu, insanların zihinsel ve maddi ihtiyaçlarını karşılamak için denizlerin öfkesine ve çöllerin ateşine meydan okumak zorunda kalmayacağı bir dünya olacaktır.

★ İran Komünist Partisi (Marksist-Leninist-Maoist) tarafından yapılan 29 Ağustos 2015 tarihli açıklamadan uyarlanmıştır

Büyük bir kriz Avrupa'yı -kapitalizmin ve emperyalizmin doğum yerini - sarsıyor. Onbinlerce mülteci, dünya emperyalist sisteminin hayatı tolere edilemez hale getirdiği Ortadoğu'dan, Afrika'dan ve başka yerlerden Avrupa'ya akıyor. Adaletsizliklerin, girdaba dönüşen savaşların ve işgallerin, sömürünün ve sömürgeciliğin açık yaralarının, giderek daha tiksindirici hale gelen eşitsizliklerin ve milyonlarca insanın yaşadığı hayal kırıklıklarının doğrudan sonuçları, tam da Avrupa'nın kapısında kendisini gösteriyor. Hem acı hem de öfke gözyaşlarının oluşturduğu ve normal olarak Avrupalı kibar toplumun gözünden saklanan buzdağının görünen kısmı ortaya çıkıyor ve bu şekilde, mevcut düzenin kurumlarını ve politikalarını sarsıyor, hatta onun meşruiyetini bile zangırdatıyor.

Şimdi merkez üssü Suriye olan insani trajedinin büyüklüğü bilinmiyor değil. Dört milyon kişi Suriye'den kaçmak zorunda kaldı ve yedi milyon kişi ülke içinde yer değiştirdi: bunlar sersemletici rakamlar ve ülke nüfusunun yaklaşık 20 milyon olduğunu düşündüğümüzde daha da sersemletici hale geliyor. Milyonlarca insan, Türk yetkililer tarafından kinik bir şekilde manipüle edilen veya yoksul Ürdün'de istiflenen kamplara dolarken, bir milyon mülteci de, bizzat kendisi savaş ve bölünmeyle geçen yılların yarasını hiçbir zaman saramamış olan küçük ülke Lübnan'da bulunuyor. Milyonlarca insan Kongo, Mali ve Afganistan'da şiddet sebebiyle yer değiştirdi. Tunus ve Pakistan gibi ülkelerde daha yüksek eğitimden veya biraz daha iyi yaşam konumundan faydalanan insanlar bile, normallik görüntüsünün korunması konusunda umutlarını yitiriyorlar.

Dünyanın şu an içinde bulunduğu korkunçlukların ana kaynağı ve beslenme kanalı, kapitalist sömürü sistemidir. Tüm bunlar yalnızca sömürgecilik veya köle ticareti gibi geçmiş suçların vahşi mirasını yansıtmıyor -bu yaralar çok derin ve taze olsa da. Son birkaç on yıldır kapitalizmin küreselleşme yaftası altında gerçekleşen süratli nüfuzu, dünyadaki apaçık eşitsizlikleri daha da yoğunlaştırdı ve sürdürülebilir ve arzulanabilir bir alternatif sunmaksızın, mevcut toplumsal dokuyu daha da zedeledi. Ancak bugün televizyon ve internet sayesinde bu büyüyen ve tiksindirici eşitsizlikler en uzaklardaki köylerde yaşayan insanların bile gözünün önüne seriliyor ve bu esnada Batı medeniyetinin varsayılan üstünlüğü bin farklı şekilde ilan ediliyor.

Bu “steroidler kapitalizmi”, gelenek ve boş inanç örtüsüne sarınmış öteki korkunçlukları sonlandırmak veya hafifletmek için de hiçbir şey yapmadı. Batı’nın en önemli liderlerinin çoğu, bilim dışı saçmalıkların bizzat savunucusu ve/veya Suudi Arabistan yöneticileri gibi en geri ve gerici güçlerle ittifak kurmaya ve onları desteklemeye çekinmiyor. Dahası, daha fazla kapitalist sömürü için bölgelerin çalkalanması süreci, İslami köktencilik de dahil olmak üzere öteki gerici ideoloji türlerine meyilli olan hırçınlaşmış ve yolunu kaybetmiş yeni insan topluluklarını ve Avrupa’nın kendi yapımı olan faşistleri meydana getiriyor.

Son dönemde Ortadoğu’da yaşananlara en üstünkörü şekilde bakıldığında bile Batı’nın bölgeye Aydınlanma getirmedeği, bilakis daha da büyük bir karanlık için koşulları ağırlaştırdığı görülecektir. Modern kapitalist nüfuzun işleyişi, kötü huylu dinci köktenci tepkiye yol açmış, insanlar acı çekerken bu iki güç kanlı bir antagonizma içinde çarpışmış veya bunu elverişli bulduklarında gizlice anlaşmışlardır. Büyük veya küçük her yeni savaş veya siyasi müdahale yeni mülteciler yarattığı gibi, cihadçıların saflarını da kalabalıklaştırmıştır. Gerçekleşen ekonomik kalkınma bile, gezegenin değerli kaynaklarını hızla yok eden ve daha da fazla sefalet ve yerinden çıkarılmaya sebep olan koşullar altında hayat bulmuştur.

Hayır, Avrupa’daki krize insanların içinde bulunduğu korku ve çaresizliğin derinliğinin aniden anlaşılması değil, Avrupa’yı kendisini çevreleyen ve giderek büyüyen sefalet denizinden ve şiddetli fırtınalardan ebediyen duvarla ayırmanın imkansız olduğu şeklindeki kaçınılmaz gerçek sebep oldu. Bu yüzden Avrupa’daki otoriteler, siyasi partiler, farklı kurumlar artık kör ve sağırı oynayamaz ve hepsi artık bir pozisyon almak zorundadır. Bir kaç hafta önce Almanya “vicdanı” ve “merhameti” nedeniyle övülüyordu ki, hemen arkasından sınır kontrollerinin ve Schengen anlaşmasının askıya alınmasına ilişkin tartışmanın yeniden başlaması herkese, Avrupa kalesinin altında yatan gerçekliği hatırlattı.

İkiyüzlülüğün orta yerinde toplumun yabancı göçebeler olarak görülen kişileri ve Hristiyan olmayanları kovmak için seferber olmasını isteyen, kuvvetli ve büyüyen bir faşist akım ortaya çıkıyor. Resmi toplum gericilik ve daha kötü gericilik arasında keskin bir şekilde bölünürken, bütün bunlardan tiksinen ve mültecileri baştacı etmek isteyen, ortak insanlığı ve bir tür çıkar ve yazgı kesişmesini dillendiren milyonlarca insan da var. Ancak çoğunluk için bu duygu, dünyanın

bunca kesimini paramparça eden bir sistemin gerçek alternatifinin ne olduğunu hayal bile edememeleri nedeniyle sınırlı kalıyor ve bastırılıyor. İşte bu yüzden insanlar, güvensizliklerini askıya alıp Angela Merkel [Almanya Şansölyesi] gibi insanlara veya İngiliz İşçi Partisi gibi kurumlara umut bağlayabiliyor.

Gerçek şu ki, bir avuç zengin ülkenin dünyanın bu denli geniş bir kısmından kazanç sağlaması ve buralardaki geriliği pekiştirmesi, bu tahakkümün *sonuçlarıyla* yüzleşmeden *mümkün olamaz*. Kapitalist temellere dayanan bir Avrupa, avlamaya gittiği insanlara karşı korunan ve silahlanan bir “Avrupa kalesi” olma yazgısından ve ihtiyacından kaçamaz. Bu gerçeklik, François Hollande [Fransa Cumhurbaşkanı] ve Merkel için, yahut İngiliz İşçi Partisi’nin yeni yüzü Jeremy Corbyn için ne kadar doğruysa, zalimliği açık olan Macaristan Başbakanı Viktor Orban ve Batı Avrupa’nın kanatları altındaki çok sayıda neo-faşist parti için de aynı şekilde doğrudur. Onlar mevcut krizi kendi demagojik çağrılarını yoğunlaştırmak için kullanıyor ve Avrupalı liderlerin ve kurumların ikiyüzlüğünü gidermek için açıkça ırkçılığa ve şovenizme çağrı yapıyor ve hatta kapitalizmin kendi mottosu olan “özgürlük, eşitlik, kardeşlik”i reddediyorlar.

Avrupa’daki hakim düzenin ve değerlerin kalıcılığı hakkındaki alışlagelmiş sorgulanmayan iddia, erozyona uğruyor. Neden bazı insanlar sömürünün en keskin ucunun karşısında bir yastığa sahip olma hakkına sahipken başkaları yalnızca hızlı bir sürgün “hakkına” sahiptir? Batı’nın yön gösterici prensiplerinin ve normlarının, insanlığın büyük yığınlarının aleyhine olacak şekilde ayrıcalıkların ve eşitsizliğin korunması olduğu açığa çıkıyor. Mevcut düzeni, gezegene kapitalizmin hakim olmasını meşrulaştıran söylem, pek çok insan üzerindeki alışılmış etkisini kaybediyor ve bu insanlar şimdi göçmenlere olan desteğini ilan ediyor: “Onlar burada çünkü biz oradaydık (ve oradayız)”, yahut “Sınırları açın, nefes alalım” gibi. Kapitalist düzenin ideolojisiindeki ve meşrulaştırılmasındaki bu ilk çatlakların, tam kapsamlı bir reddiyeeye dönüştürülmesi gerekiyor. İnsanların radikal derecede farklı bir sosyo-ekonomik sistemin, farklı bir siyasi düzenin, farklı bir kültürün ve insanların en yüksek beklentileriyle ve gerçek potansiyeliyle uyumlu kurtuluşçu bir ahlakın ve değerlerin mümkün ve gerekli olduğunu görececek şekilde kazanılması gerekiyor.

İnsanların gerçekten de öfkelenmesi, ortak insanlıklarını ifade etmesi, Avrupa liderlerinin katı kalpliliğine ve ikiyüzlülüğüne karşı mücadele etmesi gerekiyor. Bizim devrime ihtiyacımız var ve bir avuç zengin ülke ile onların elinden acı çeken yüz milyonlarca insan arasındaki çelişkileri ele almaya ve son kertede bunların üstesinden gelmeye yönelmeyen bir şey, devrim adını hak etmez. Avrupa'daki bir devrim, enternasyonalist bir perspektife sahip olmalıdır, "Avrupalı" bir perspektife değil.

Tüm Avrupa devletlerinde siyasi iktidar, sömürüye dayanan ve kılcal damarları dünyanın her yerine uzanan bir sömürü sistemine yaslanmakta ve bu sistemi korumaktadır. Küreselleşme bu sömürüyü yalnızca daha da vahşi hale getirmiş, daha da fazla yere yaymış ve mevcut toplumsal dokuyu daha da bozar hale getirmiştir. Bu devletlerdeki tüm hükümetlerin bu süreci pekiştirmesi ve kolaylaştırması gerekir. Yunanistan'ın ümitsiz başbakanı Tsipras bile şimdi bu acı gerçeklerden kaçınılamayacağını söylüyor.

Göçmenleri iyi karşılayacak, kapsayıcı ama yine de emperyalist bir Avrupa'nın mümkün olabileceği inancı, bir yanılsamadan daha kötüsüdür. Batılı kapitalist demokrasinin ve onun değerler sisteminin bugünkü ve geçmişteki gerçekliğinin dünyada neyi kalıcı hale getirdiğini gizlemektedir; bu, kimin seçildiğinden bağımsız olarak uygulanamaz; ve uluyan faşist güçlerden veya Batı'nın getirdiği "çöküş ve sefalet" karşı alternatif bir ahlaki ve sosyal düzen sunduğunu iddia eden İslamcılardan gelen gerici saldırıların karşısında durma gücünden yoksundur. Nitekim Ortadoğu'daki savaş yayılıyor; bu durumda daha da fazla sayıda mülteci, yoğunlaşacak olan her türlü korkunçluktan kaçmak için daha da çaresizce önlemlere başvuracak ve insanlığın yarısını meydana getiren kadınlar, ezilmenin ve çürümenin eski ve yeni biçimleriyle karşı karşıya kalmaya devam edecektir. Tiksindirici eşitsizlik, seks ticaretinde veya terhanelerde gerçek kölelik, geniş nüfusların hastalık ve pisliğe mahkum olması, ve gençlerin geleceğinin çalınması -kapitalizm, serpilip gelişmek için işte bunların hepsine ihtiyaç duyuyor.

Avrupa'da milyonlarca kişi, sınırlardaki dikenli teller, namlu yönünde sürgünler, pis kamplar ve daha da kötüsüne işaret eden tehditler karşısında harekete geçiyor ve öfke duyuyor. Bu, çok önemli ve geç bile kalmış bir gelişmedir ve gerici yanıtı geri püskürtmek ve Avrupa'ya varan kız ve erkek kardeşlere ve yurtdışındaki cehennemvari koşullara halen sıkışıp kalmış halde olan

pek çok kişiye yönelik gerçek bir iyi karşılama ve onlarla gerçek bir dayanışma amacıyla, uzlaşmaz bir mücadeleye dönüştürülmelidir. Bu süreç üzerinden insanlar, bu sistemi devirmek ve tamamen farklı bir toplum inşa etmek için ne yapılabileceği ve ne yapılması gerektiği ile yüzleşmelidir -buna, tüm bunların ancak komünist devrimle gerçekleşebileceği gerçeği de dahildir.

Kapitalizmin ve emperyalizmin korkunluklarının üstesinden gelmeye daha önce de girişildi. Gerçekten de 20. Yüzyılın sosyalist devrimlerinde muazzam ve esin verici şeyler başarıldı - bu Sovyetler Birliği'nde yapıldığı gibi in Devrimi'yle daha da fazlası yapıldı. Bu devrimler son kertede bu ülkelerdeki sömürücülerin oluşturduğu yeni kapitalist sınıf tarafından yenilgiye uğratıldı. Sonuç olarak dünya çapındaki kapitalistler, muzaffer bir şekilde sistemlerinin kalıcılığını ve gerçek bir toplumsal dönüşüm yönündeki her türlü çabanın beyhudeliğini ilan etti. Bugünkü mülteci krizi, dünyanın sömürü ve baskının olmadığı, bütün insanlığın kolektif ve bilinçli işbirliğine dayanan, dünyanın kaynaklarının ve yaşam alanlarının dünyadaki bütün insanlar tarafından ve gezegeni koruyacak şekilde, akla uygun olarak yönetildiği tamamen ve radikal derecede farklı bir toplumsal düzene ihtiyaç duyduğunu gösteren yeni bir kanıt ve bu yönde bir uyanma ağırısıdır. Bugün devrimci komünistler, hem toplumun neye ihtiyaç duyduğu, hem de bu dünya-tarihsel dönüşümü başarmak için hangi karmaşık süreçlerin gerekli olduğu konusunda daha derin, yeniden dşnlmş ve daha bilimsel bir anlayışa sahiptir. Bob Avakian, bir yandan önceki proleter devrim çabalarının büyük başarılarından ve kaydadeğer kusurlarından derin dersler çıkarmak, bir yandan da beşeri faaliyetin öteki alanlarından gelen bilgileri bunlarla bütünleştirmek yoluyla komünizmin yeni sentezini geliştirmiştir.

G krizi, insanlığın bugün içinde olduğu koşulları ve derinlere inen bir devrimci dönüşüme duyulan ihtiyacı güçlü bir şekilde açığa çıkartıyor. Gerçek kurtuluş yönünde kendini gösteren insanlık pırlıtları, hem mültecilerin caymama kararlılığında, hem de pek çok kişinin gösterdiği iyi karşılamada görülebilir. Siyasi karmaşa, halkın düşmanlarını ve eski düzenin koruyucularını gırtlak gırtlak getiriyor ve gerçekten yeni olan bir şeyleri ileri sürmek için olanaklar yaratıyor. Fakat Avrupa çapındaki büyüyen krizin karmaşalarıyla yüzleşmek için, gelmesi muhtemel gerici saldırılara karşı koyabilmek için, ortaya çıkan, ancak yönetici sınıfın ikiyüzlülüğü ve kinik maniplasyonlarıyla bir kez daha boğulma tehlikesiyle karşı karşıya olan pozitif kıpırtılara ve

hislere yaslanabilmek için, halkın dünyayı doğru şekilde izah eden ve bunun için ne yapabileceğimizi gösteren sağlam ve bilimsel bir anlayışa ve duruşa ihtiyacı var.

Mevcut kriz, sadece mülteciler için değil, herkes için gerçek ve ciddi tehlikelerle dolu. Fakat bu patlamaya hazır koşullar aynı zamanda farklı türden bir geleceği şekillendirmeye başlamak için gerçek olanaklar da sunuyor. Giderek yozlaşan Avrupa sosyal demokrasisini yerine getirilmeyen sözlerine artık bel bağlamak yok! Bizim mevcut sistemin ufkunun ötesine bakmamız ve gerici saldırıyı püskürttüğü gibi aynı zamanda tek gerçek çözüme götürebilecek türden bir hareketi inşa etmeye başlamamız gerekiyor. Tek gerçek çözüm ise, komünist devrimdir.

Devrimci Komünist Manifesto Grubu (Avrupa)